

Dosarul nr. 3ra-1288/22
2-20164789-01-3ra-20122022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. O. Melniciuc)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. G. Mîra, G. Dașchevici, A. Bostan)

ÎNCHEIERE

25 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de executorul judecătoresc Mihail Beiu, reprezentat de avocatul Vasile Iamandii

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată a executorului judecătoresc Mihail Beiu împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil

împotriva deciziei din 28 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de executorul judecătoresc Mihail Beiu și menținută hotărârea din 20 august 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, prin care cererea de chemare în judecată a fost respinsă

constată:

La 29 decembrie 2020, executorul judecătoresc Mihail Beiu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, terț Vasilii Banari cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil.

În motivarea acțiunii a invocat că la 7 februarie 2020, Vasilii Banari a depus la Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal plângere pe pretinsul fapt al încălcării principiilor de prelucrare a datelor cu caracter personal de către executorul judecătoresc Mihail Beiu la eliberarea încheierii nr. 061S-90r/20 din 24 ianuarie 2020.

A menționat că la 9 iunie 2020, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a emis decizia nr. 151, prin care a fost constatată încălcarea prevederilor art. 4 alin. (1), 5, 29, 30 și 31 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal de către dânsul, în calitate de executor judecătoresc la eliberarea încheierii nr. 061S-90r/20 din 24 ianuarie 2020.

A precizat că prin încheierea din 11 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost declarată inadmisibilă acțiunea depusă împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal privind anularea deciziei nr. 151 din 9 iunie 2020 din motivul nerespectării procedurii prealabile de soluționare a litigiului.

La 2 noiembrie 2020, a depus la Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cerere prealabilă privind anularea deciziei nr. 151 din 9 iunie 2020, care a fost respinsă prin răspunsul, recepționat la 1 decembrie 2020, prin care i-a fost comunicat că „în conformitate cu prevederile art. 27 alin. (5) din Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, operatorul, persoana împuternicită de către acesta sau subiectul datelor cu caracter personal pot contesta decizia CNPDCP în instanța de contencios administrativ. Mai mult, potrivit pct. 4 al deciziei nr. 151 din 9 iunie 2020, actul administrativ este cu drept de atac în instanța de contencios administrativ în termen de 30 de zile”.

Cu referire la repunerea în termen Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a comunicat că prin încheierea din 11 septembrie 2020, Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani a explicat că declararea acțiunii ca inadmisibilă nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune, astfel fiind păstrat termenul de înaintarea acțiunii vizate.

A considerat decizia nr. 151 din 9 iunie 2020 ca fiind una neîntemeiată în fond, emisă de pârât contrar prevederilor legii, cu încălcarea procedurii și care urmează a fi anulată.

A remarcat că în plângerea depusă, Vasiliu Banari a invocat că încheierea nr. 061S-90r/20 din 24 ianuarie 2020 conține o listă cu 21 de debitori, inclusiv și debitorul Vasiliu Banari, unde sunt indicate datele cu caracter personal ale acestora. La fel, Vasiliu Banari a pretins că încheierea dată este anexată la dosarul fiecărei dintre persoanele vizate în încheiere, astfel se prezumă că datele sale cu caracter personal pot fi distribuite oricărora dintre cei 20 de debitori care solicită să facă cunoștință cu încheierea respectivă.

Așadar, a menționat reclamantul că în dosarele celor 21 de debitori nu există o astfel de încheiere. Mai mult, încheierea pretinsă nu există nici în dosarul administrativ. La dosarele celor 21 de debitori este anexat un extras al încheierii ce se referă doar la debitorul vizat în procedura dată.

Prin urmare, a evidențiat că constatarea pârâtului este eronată, iar decizia a fost emisă contrar prevederilor art. 27 alin. (1) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal.

A subliniat că pârâtul a emis decizia nr. 151 din 9 iunie 2020 în privința celor 20 de debitori în calitate lor de subiecți de date cu caracter personal cu încălcarea procedurii primirii și soluționării plângerilor de către Centru. Or, conform art. 27 alin. (1) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal, doar la cererea subiectului datelor cu caracter personal, care este lipsă la caz, pârâtul este în drept de a iniția un control cu privire la comiterea unei încălcări a drepturilor subiecților datelor cu caracter personal. Iar, în lipsa unei plângeri din partea subiectului datelor cu caracter personal, Centrul nu este în drept de a iniția control, mai mult, de a emite decizie.

De altfel, conform alin. (3) din același articol, în urma examinării plângerii, Centrul emite o decizie motivată care prevede fie lipsa încălcării prevederilor legislației, fie suspendarea operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, fie rectificarea, blocarea sau distrugerea datelor neveridice ori obținute ilicit.

Așadar, a accentuat că decizia nr. 151 din 9 iunie 2020 emisă de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal necesită a fi anulată, deoarece, la caz, în lipsa plângerii/cererii subiectului datelor cu caracter personal, celor 20 de debitori, pârâtul a emis decizie prin care a constatat că prelucrarea datelor în privința celor 20 de debitori nu este conformă cu cerințele Legii privind protecția datelor cu caracter personal.

A reiterat că la 2 noiembrie 2020, a depus în adresa pârâtului cerere prealabilă, iar la 1 decembrie 2020, a recepționat răspunsul Centrului, prin care i-a fost comunicat că „în conformitate cu prevederile art. 27 alin. (5) din Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, operatorul, persoana împuternicită de către acesta sau subiectul datelor cu caracter personal pot contesta decizia CNPDCP în instanța de contencios administrativ”.

Respectiv, odată cu examinarea pe fond a cererii prelabile depuse, tacit, a fost repus în termenul de depunere a cererii prelabile. Astfel, la caz, fiind respectată procedura prealabilă, extrajudiciară de soluționare a litigiului.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 27 alin. (1), (3) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal, art. 166-167, 206 alin. (1) CPC, art. 189 alin. (1) lit. a), 208 alin. (3), 209, 211-212 Cod administrativ.

A solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, anularea deciziei Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 151 din 9 iunie 2020.

Prin încheierea din 5 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. d) Cod administrativ, a fost declarată inadmisibilă cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Beiu.

A fost informat Mihail Beiu că declararea acțiunii ca inadmisibilă în baza temeiurilor specificate la art. 207 alin. (2) lit. a)-e) Cod administrativ, exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

Prin decizia din 7 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost anulată încheierea din 5 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani și remisă cauza în contencios administrativ la acțiunea depusă de executorul judecătoresc Mihail Beiu, la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, în același complet de judecată.

Prin hotărârea din 20 august 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost respinsă cererea de chemare în judecată în contenciosul administrativ depusă de executorul judecătoresc Mihail Beiu, ca neîntemeiată.

La 3 septembrie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ, executorul judecătoresc Mihail Beiu, reprezentat de avocatul Vasile Iamandii a depus apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 2 decembrie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ, a fost prezentată motivarea apelului.

Prin decizia din 28 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de executorul judecătoresc Mihail Beiu și menținută hotărârea din 20 august 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

În consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au stabilit că prin plângerea depusă în adresa CNPDCP, Vasilii Banari a sesizat despre faptul că executorul judecătoresc Mihail Beiu a încălcat principiile de prelucrare a datelor cu caracter personal prin nerespectarea confidențialității datelor cu caracter personal consemnate în încheierea nr. 061S-90r/20 din 24 ianuarie 2020.

Prima instanță și instanța de apel au reținut că în conținutul încheierii prenotate sunt incluse datele cu caracter personal ale 21 de debitori, cum ar fi: numele, prenumele debitorilor, anul/luna/ziua nașterii, codul personal (IDNP) și suma ce urmează a fi încasată.

Totodată, instanțele de judecată au constatat că cei 21 de debitori indicați în încheierea nr. 061S-90r/20 din 24 ianuarie 2020, emisă de executorul judecătoresc Mihail Beiu, sunt debitori pe documente executorii diferite, încheierea enunțată a executorului judecătoresc fiind emisă ca un act juridic unic pentru 21 de proceduri de executare, fiind dispusă aplicarea sechestrelor asupra bunurilor a 21 de debitori.

La fel, prima instanță și instanța de apel au menționat că urmare a sesizării depuse, prin decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 151 din 9 iunie 2020, a fost constatată încălcarea prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a), 5, 29, 30 și 31 din Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal de către Mihail Beiu, executor judecătoresc din circumscripția Camerei teritoriale Centru a UNEJ, la eliberarea nedepersonalizată a datelor cu caracter personal din încheierea nr. 061S-90r/20 din 24 ianuarie 2020, în circumstanțele descrise în decizie, fiind recomandat executorului judecătoresc Mihail Beiu de a întreprinde măsuri de depersonalizare a datelor cu caracter personal din încheierea nr. 061S-90r/20 din 24 ianuarie 2020, anexată la dosarele de procedura de executare, cu excepția datelor cu caracter personal ale debitorului vizat în respectivul dosar.

Astfel, instanțele de judecată ierarhic inferioare au conchis că actul administrativ contestat este unul legal și întemeiat, or, urmare a examinării cazului, coroborat la prevederile art. 5 din Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, nu a fost identificat temeiul legal care ar justifica dezvăluirea datelor cu caracter personal din încheierea nr. 061S-90r/20 din 24 ianuarie 2020 în adresa unor persoane terțe.

Respectiv, prima instanță și instanța de apel au ajuns la concluzia că cei 21 de debitori incluși în încheierea nr. 061 S-90r/20 din 24 ianuarie 2020 au dreptul și pot obține copii a materialelor de pe dosarul său, astfel, automat au acces la datele cu caracter personal ale celorlalte persoane și anume: numele, prenumele debitorilor, anul/luna/ziua nașterii, codul personal (IDNP) și suma ce urmează a fi încasată.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au evidențiat că urmare a nedepersonalizării datelor cu caracter personal de executorul judecătoresc Mihail Beiu, nu au fost îndeplinite cerințele pentru asigurarea securității și confidențialității la prelucrarea datelor cu caracter personal.

Așadar, în urma examinării materialelor acumulate, CNPDCP întemeiat a constatat încălcarea prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a), 5, 29, 30 și 31 din Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, la eliberarea nedepersonalizată a datelor cu caracter personal din încheierea nr. 061 S-90r/20 din 24 ianuarie 2020 de către Mihail Beiu, executor judecătoresc din circumscripția Camerei teritoriale Centru a UNEJ.

La 8 decembrie 2022, executorul judecătoresc Mihail Beiu, reprezentat de avocatul Vasile Iamandii a depus recurs motivat împotriva deciziei din 28 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie casată hotărârea primei instanțe, admisă cererea de chemare în judecată și anulată decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 151 din 9 iunie 2020.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu actele judecătorești recurate, considerându-le neîntemeiate și pasibile de a fi casate integral, întrucât circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost elucidate pe deplin, normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat.

A remarcat că concluziile instanțelor de judecată ierarhic inferioare nu corespund circumstanțelor de fapt, care reprezintă motiv de casare a hotărârilor (deciziei) adoptate. Or, instanțele judecătorești sunt obligate să-și motiveze soluțiile și concluziile, să furnizeze toate răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns special în hotărâre.

Un prim temei de casare a actelor judecătorești și de anulare a deciziei contestate, reprezintă anume lipsa cererii personale/plângerii subiectului datelor cu caracter personal necesară și obligatorie pentru inițierea controlului și emiterea deciziei.

A reiterat că în baza plângerii lui Vasilii Banari, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a emis decizia nr. 151 din 9 iunie 2020, în textul căreia a fost menționat că „prin anexarea și eliberarea nedepersonalizată a încheierii menționate supra, a fost adusă atingere dreptului la viață a celor 20 de debitori în calitatea lor de subiecți de date cu caracter personal...”.

Respectiv, intimatul a emis decizia nr. 151 din 9 iunie 2020 în privința celor 20 de debitori în calitatea lor de subiecți de date cu caracter personal, în lipsa unei plângeri din partea acestora, fapt ce contravine prevederilor art. 27 alin. (1) și (3) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal

Prin urmare, a considerat că decizia nr. 151 din 9 iunie 2020 emisă de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal este ilegală și necesită a fi anulată. Or, la caz, în lipsa plângerii/cererii subiectului datelor cu caracter personal, celor 20 de debitori, intimatul a emis decizie prin care a constatat că prelucrarea datelor în privința celor 20 de debitori nu este conformă cu cerințele Legii privind protecția datelor cu caracter personal.

Totodată, a accentuat că, la caz, este lipsă vreo autosesizare a Centrului pe marginea pretensei prelucrări ilegale de date cu caracter personal în privința celor 20 de debitori, ceea ce contravine art. 27 alin. (4) din legea menționată.

Așadar, a precizat că pentru emiterea unei decizii trebuie să existe plângerea subiectului datelor cu caracter personal care consideră că prelucrarea datelor sale nu

este conformă cu cerințele legii, la caz, cei 20 de debitori sau actul de autosesizare al CNPDCP – acte care lipsesc cu desăvârșire.

Un alt temei de casare a actelor judecătorești și anulare a deciziei contestate este emiterea tardivă a deciziei nr. 151 din 9 iunie 2020, adică cu depășirea termenului de 30 de zile fixat la art. 27 alin. (3) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal, care este unul imperativ.

A afirmat că la 7 februarie 2020, Vasilii Banari a depus plângere, însă CNPDCP a emis decizia pe marginea plângerii acestuia la 9 iunie 2020.

În aceste circumstanțe, soluționarea abia la 9 iunie 2020 a unei plângeri inițiate la 7 februarie 2020 este nerezonabilă pentru orice observator obiectiv și rezonabil.

A considerat că nu poate fi reținut argumentul intimatului privind prelungirea termenului de examinare a plângerii la 9 martie 2020, deoarece în cazul dat, plângerea urma a fi examinată de către CNPDCP în termen de 30 de zile de la data primirii plângerii sau urma să prelungească termenul până la expirarea acestui termen.

Pe când, la caz, termenul de 30 de zile pentru examinarea plângerii a expirat la 8 martie 2020, luând în calcul depunerea acesteia la 7 februarie 2020 și până la care dată (8 martie 2020) urma a fi prelungit termenul. Or, nu poate fi prelungit un termen după expirarea acestuia, ci doar în interiorul termenului.

Așadar, a accentuat că examinarea tardivă a plângerii urmează a fi considerată un viciu procedural esențial ce poate atrage doar anularea actului administrativ emis în asemenea circumstanțe, deoarece reabilitatea actului cu asemenea deficiențe nefiind posibilă.

A obiectat recurentul că, deși a invocat acest argument, instanța de apel nu a verificat și nu s-a pronunțat asupra acestuia.

La 16 ianuarie 2023, prin intermediul poștei electronice, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a depus referință, solicitând respingerea recursului formulat de executorul judecătoresc Mihail Beiu, reprezentat de avocatul Vasile Iamandii.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 28 iunie 2022, în ședință publică (f. d. 170).

La materialele dosarului lipsesc date care ar confirma notificarea copiei dispozitivului deciziei din 28 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău către participanții la proces.

Tot actele cauzei atestă că copia deciziei motivate din 28 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurentului, prin intermediul oficiului poștal, la

9 noiembrie 2022, circumstanță ce se atestă prin avizul de recepție anexat la materialele dosarului (f. d. 187).

Se mai constată că la 8 decembrie 2022, executorul judecătoresc Mihail Beiu, reprezentat de avocatul Vasile Iamandii a depus recurs motivat împotriva deciziei din 28 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 189-193).

Astfel, recursul depus de Mihail Beiu, reprezentat de avocatul Vasile Iamandii împotriva deciziei din 28 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de executorul judecătoresc Mihail Beiu, reprezentat de avocatul Vasile Iamandii, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) Cod administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ

al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Pe de altă parte, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că nu pot fi avute în vedere alegațiile invocate în cererea de recurs de executorul judecătoresc Mihail Beiu, reprezentat de avocatul Vasile Iamandii precum că termenul de 30 de zile pentru examinarea plângerii depuse la Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, a expirat la 8 martie 2020, dată până la care urma a fi prelungit termenul, luând în calcul depunerea acesteia la 7 februarie 2020.

Or, ținând cont de faptul că data de 8 martie 2020 a fost zi de duminică și zi de sărbătoare conform Codului muncii, prin urmare zi nelucrătoare, termenul de 30 de zile pentru examinarea plângerii depuse la 7 februarie 2020 la Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, urma să expire la 9 martie 2020, ca următoarea zi lucrătoare.

Respectiv, prelungirea de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, la 9 martie 2020, a termenului pentru examinarea plângerii, a avut loc în interiorul termenului celor 30 de zile prevăzute de art. 27 alin. (3) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal.

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de executorul judecătoresc Mihail Beiu, reprezentat de avocatul Vasile Iamandii.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de executorul judecătoresc Mihail Beiu, reprezentat de avocatul Vasile Iamandii se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu